There are no translations available.

᾽Ἐτσι «φουντάραμε» το Φετχί – Μπουλέϊτ
Απο τη συνέντευξη του Βλαχόπουλου Νικολάου
Σαν σήμερα 18 Οκτωβρίου 1912 ο Νικόλαος Βότσης κυβερνήτης του Τορπιλοβόλου 11 με πλοηγούς τους Λιτοχωρίτες Νικόλαο Βλαχόπουλο και Μιχαήλ Κωφό εισήλθαν στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης και τορπιλίσαν το Τουρκικό θωρηκτό Φετχί Μπουλέντ.
Μια συγκλονιστική ἀφήγησι τοῦ Λιτοχωρίτου καπετάν Νικόλα Βλαχόπουλου το 1968, ἀπο την Ναυτική ἐποποιΐα του 1912 στο λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡρωϊσμός και ἀυταπάρνησις πού ὑπῆρξε ἡ ἀπαρχή τῆς ἀπελευθέρωσεως τῆς πρωτευούσης τοῦ Βορρᾶ.
᾽Ηταν ἀρχές τοῦ Οκτώβρη τοῦ 1912 μέ τῆν ἔναρξι τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου, ὅταν ο κυβερνήτης τοῦ μικροῦ ἰστιοφόρου Νικόλαος Βλαχόπουλος βρέθηκε αποκλεισμένος μέ πολλά ἄλλα ἰστιοφόρα και ἐμπορικά στο λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης. Τα πληρώματα τῶν ἀργούντων σκαφῶν περιεφέροντο στήν πόλι χωρίς ἐργασία. Λίγο πιο μπροστά και προτοῦ οἱ Ἑλληνικός Στόλος ἀποκλείση το λιμάνι, μετέφερε ἄμμο και χαλίκι για λογαριασμό τῆς Οθωμανικής Ἀυτοκρατορίας οἱ καπετάν Νικόλας, τώρα ὅμως προσέδεσε κι αὐτός το καΐκι του στο μῶλο και περίμενε.
᾽Ἄς αφήσουμε ὅμως τόν ἴδιο να μᾶς ἀφηγηθῆ το μεγάλο κατόρθωμα του πλοιάρχου Βότση, που συνεκλόνισε την ἐποχή ἐκείνη ὅλη την Ευρώπη με την τόλμη του κι ἔβαλε σε ανυσηχίες την τότε τουρκική στρατιωτική διοίκηση τῆς Θεσσαλονίκης για την ἔκβασι τῶν ἐπιχειρήσεων στη Μακεδονία.
«Η ἀπόφασίς μου να ἐπανέλθω στην γενέτειρά μου που εἶχε ἐλευθερωθῆ προσφάτως ἀπό τά Ἑλληνικά στρατεύματα διά μέσου τοῦ ναυλοχοῦντος στο λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης Τουρκικοῦ στόλου, ἐπιδοκιμάσθηκε και από ἄλλους συμπατριώτας μου και με παρώτρυναν να την ἐπιχειρήσω, με παρακάλεσαν δε να παραλάβω στο σκάφος μου κι αὐτούς διά το Λιτόχωρο.
Πράγματι παρέλαβα καμμιά ἐικοσαριά ἀπο δαύτους, και μέσα στο σκοτάδι τῆς νύκτας διωλίσθησα ἀριστοτεχνικά κάτω ἀπο τις μποῦκες τῶν ἐπακτίων πυροβόλων, ἀνοίχθηκα στο πέλαγος, πού ἤλεγχε ὁ Ελληνικός Στόλος.
Κάποια στιγμή ἀντελήφθην να πλησιάζη το μικρό μου καΐκι μία τορπιλλάκατος. Ἦταν του πλοιάρχου Βότση.
Την εποχή ἐκείνη τά Ελληνικά στρατεύματα μετά την μάχη τῶν Γιαννιτσῶν, ὑπο την ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Στρατηλάτη Διαδόχου Κωνσταντίνου προήλασαν και στρατοπέδευσαν ἐις το Τόψιν 25 χιλιόμετρα βορείως τῆς Θεσσαλονίκης με ἀντικειμενικό σκοπό την κατάληψιν της. Ἀπο την ἄλλη πλευρά οἱ Τοῦρκοι για να ἀναχαιτίσουν την ελληνική προέλασι μετέφεραν πυροβόλα μεγάλου βεληνεκοῦς, από τα πυροβολεῖα τοῦ Καρά –Μπουρνοῦ, στο ναυλοχοῦν στο λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης τουρκικό θωρηκτό Φετίχ – Μπουλέϊτ για να κτυπήσουν τα προελαύνοντα Ἑλληνικά στρατεύματα ἀπο την θάλασσα.
Λόγω τῶν εργασιῶν μου στο λιμάνι, ἐγνώριζα λεπτομερῶς κάθε σημεῖο του: τα ἐπάκτεια παράλια τους ὑφάλους, τα ἀβαθῆ ὕδατα, τα ναρκοπέδια, την διάταξι τῶν ναυλοχούντων τουρκικῶν σκαφῶν και κυρίως ἐγνώριζα την ἀκριβῆ θέσιν τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος.
᾽Ενθουσιασμένος ἀπό τάς πληροφορίας μου οἱ πλοίαρχος, και ἐκτιμήσας τα εθνικά μου αἰσθήματα και τόν ἀκραιφνῆ μου πατριωτισμόν μου, με ἐνηγκαλίσθη και εἶπε ὁτι τελῶν ἐπιστρατεύσει για νά τόν βοηθήσω στο μεγάλο του ἐγχείρημα.
᾽Ανεπτύχθησαν λεπτομέρειαι σέ σύσκεψι πού ἐλαβα μέρος πάνω στήν «Σφακτηρία» και

συνεφωνήθη νἀ ἔλθη να με παραλάβη μετά τριήμερο ἀπό τον μικρό ὅρμο τοῦ Λιτοχώρου καί να με δοθῆ συγχρόνως καιρός να στρατολογήσω και μερικούς ἐμπιστους συνεργάτας συγχωριανούς μου.
Πράγματι μετά τρεῖς ημέρας προσῆλθα στο καθωρισθέν σημεῖο κι ἔχων ὡς βοηθό τον συγχωριανό μου Μιχάλη Κωφοῦ, θεός – συχωρέστον, ἐπήγαμε και ἐτέθημεν στις διαταγές του Ναυάρχου.
Ὁταν φθάσαμε εἰς τον ναυλοχοῦντα προ του λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης Ἑλληνικόν στόλον ἀνήλθαμε στήν «Σφακτηρία» και ἐπηκολούθησε σύσκεψις ἐις την οἰοίαν ἀναπτύχθη και πάλιν το σχέδιον δράσεως γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ μεγαλεπιβόλου σχεδίου του Βότση.
Σε μένα ἀνετέθη ἡ πλοϊγία τῆς τορπιλάκατου ἐπί τῆς οἰοίας ἐπέβαινε ὁ Ναύαρχος Βότσης. Μοῦ ἐδόθη δέ ὡς βοηθός ὁ Μιχ. Κωφοῦ και μέ εὐψυχία και δεξιοτεχνία ὡδήγησα τήν τορπιλλάκατο διά μέσου τοῦ ναρκοπεδίου ἐις απόστασιν βολῆς, ἀπο τήν τουρκικήν Ναυαρχίδα.
- Αὐτή εἶναι κύριε Ναύαρχε.
- Μήπως κάνεις λάθος καπετάν – Νικόλα ;
- Όχι κ. Ναύαρχε. Λέγω με απόλυτη πεποίθηση.
Και αμέσως ἔδωσε διαταγή καί ἐρρίφθη ἡ πρώτη τορπίλλη, που πέτυχε το ἐχθρικό σκάφος στήν μέση και προξένησε τεράστια ρωγμή. Μια δεύτερη πέτυχε παραπλεύρως κι ἐνῶ το πολεμικό ἐβυθίζετο μια τρίτη πέρασε πάνω από το κατάστρωμα για να ἐκραγῆ στην προκυμαία με κρότο χιλίων κεραυνῶν, ἐνστείρασα τόν πανικό στους κατοίκους.
Ἀκολούθως ἐπωφελούμενοι τῆς συγχήσεως και τού γενικοῦ πανικοῦ των Τούρκων καί του συσκοτισμού που ἐπηκολούθησε, διωλίσθησαν δια μέσου τῶν ἐχθρικών σκαφῶν και ἀπο τους προβολεῖς τῶν ἐπακτίων του Καρά –Μπουρνοῦ και τέλος με διαφόρους ἐλιγμούς φθάσαμε εκτός βολῆς και ανοιχτήκαμε στο πέλαγος πού ἡλεγχε ὁ Ἑλληνικός Στόλος.
Αι συνθηματικαί βολαί που ἐρρίφθησαν από την τορπιλλάκατο τοῦ Ναυάρχου Βότση, ἀνήγγειλαν στα Ἑλληνικά πληρώματα τήν ἐπιτυχία τοῦ σχεδίου καί τήν διάσωσή μας, προκάλεσε δέ ἀπερίγραπτο ἐνθουσιασμό στούς ναύτας και ἀξιωματικούς, που ἀρχισαν δαιμονιώδη καταιγισμό πυρός ἐναντίον τῶν Τουρκικῶν ἐπακτείων πυροβολείων.
Ἀκολούθως ἐγένετο ἐνθουσιώδης υποδοχή στόν ναύαρχο Βότση, τόν οἰοῖον ἀπεκαλούν «Νέο Κανάρη» και με την ακολουθίαν του καί υπό καταιγιστικά πυρά ἐναντίον του τουρκικού στόλου».
Αὐτά μέ ἀφηγήθη ο 85τούτης καπετάν – Νικόλας ποῦ ζῆ ἀποτραβηγμένος, ἀλλά και δοξασμένος ἀνάμεσα σε ἐγκόνια και τρισέγγονα στο Λιτόχωρο.
Σ' όλη τη διάρκεια τῆς ἀφηγήσεώς του τα μάτια του υγρά, εἶχαν μια λάμψη ἀπόκοσμη σαν να ζοῦσε τίς ηρωικές στιγμές στην σκοτεινή ἐκείνη νύκτα τοῦ Οκτώβρη πού ἀνατίναξαν την Τουρκική Ναυαρχίδα.

Έτσι «φουντάραμε» το Φετίχ – Μπουλέντ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΛΟΗΓΟΣ Τ.11
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΤΣΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ Τ.11
ΧΑΡΤΗΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ
του
τορπιλοβόλου "11"
στις 18 Οκτωβρίου 1912
ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΦΟΣ
ΠΛΟΗΓΟΣ Τ.11